

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์หัตถ์โนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน จันทบูรเบกษาอนุสรณ์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบอัตนัย วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ข้อ
2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. แบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบอัตนัย วิชาคณิตศาสตร์ พื้นฐาน เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และหนังสือแบบเรียนคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน ซึ่งจำแนกเนื้อหาได้ 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1. การบวกเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากัน
2. การบวกเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากัน
3. การลบเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากัน
4. การลบเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากัน

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจาก หนังสือวัดและประเมินผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 73-127)

1.3 นำความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้มาสร้างแบบทดสอบอัตนัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน

1.4 สร้างแบบทดสอบอัตนัยวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 12 ข้อ ต้องการใช้จริง 8 ข้อ ที่ครอบคลุมจุดประสงค์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวนแบบทดสอบ

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จำนวนแบบทดสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการจริง
1. การบวกเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากัน	1. นักเรียนหาผลบวกของเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากันที่กำหนดให้ได้	3	2
2. การบวกเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากัน	2. นักเรียนหาผลบวกของเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากันที่กำหนดให้ได้	3	2
3. การลบเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากัน	3. นักเรียนหาผลลบของเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากันที่กำหนดให้ได้	3	2
4. การลบเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากัน	4. นักเรียนหาผลลบของเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากันที่กำหนดให้ได้	3	2
รวม		12	8

1.5 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบ การตรวจคำตอบที่เป็น
 อัตนัย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจให้คะแนนที่ละเอียด เพื่อจะได้ว่าคำตอบและแสดงวิธีทำมีความ
 สอดคล้องมากน้อยเพียงใด โดยผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนดังตารางที่ 5
 ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เกณฑ์การพิจารณา	ระดับคะแนน
1. สำหรับการแสดงวิธีทำผิดทั้งข้อ และคำตอบผิด	0
2. สำหรับการแสดงวิธีทำและคำตอบที่เกือบถูกต้องและสมบูรณ์มีที่ผิด เพียงเล็กน้อย เช่น คิดคำนวณผิด ลืมใส่เครื่องหมาย เป็นต้น	1
3. สำหรับการแสดงวิธีทำถูกต้องแต่คำตอบผิด หรือไม่ชัดเจนว่าหาคำตอบ มาได้อย่างไร	2
4. สำหรับการแสดงวิธีทำได้ถูกต้อง การหาผลบวกและผลลบของ คำตอบได้ถูกต้อง	3
5. สำหรับการแสดงวิธีทำได้สมบูรณ์ถูกต้อง และได้คำตอบที่ถูกต้อง	4

1.6 นำแบบทดสอบอัตนัยที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา
 วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสม และให้คำแนะนำ

คำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นดังนี้

1. ควรปรับปรุงประสงค์ประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน
2. ควรตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้
 สละสลวยมากขึ้น
3. คำถามบางข้อยังใช้ภาษาฟุ่มเฟือยและอ่านแล้วเข้าใจยาก
4. คำถามบางข้อยังคลุมเครือ ไม่ตรงประเด็น

แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพร ทิพย์คง Ph.D. (Math Ed.) อาจารย์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ห่ม โนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน

อาจารย์ปนัดดา สังข์ศรีแก้ว ค.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา) อาจารย์ คณะครุ

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาคณิตศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพศาล เอกะกุล ศษ.ม. (การวัดและประเมินผล การศึกษา) อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย และเครื่องมือ

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัยควรครอบคลุมจุดประสงค์ประสงค์การเรียนรู้
2. กิจกรรมและเนื้อหาไม่ครอบคลุมและไม่ครบตามจุดประสงค์
3. แบบทดสอบอัตนัยควรจะสลับข้อกัน เพื่อป้องกันนักเรียน
จำคำตอบควรมีหลากหลายไม่ซ้ำกัน
4. ตัวอย่างประโยคในแต่ละกรอบมีน้อยเกินไป
5. การพิมพ์เอกสารทางวิชาการให้เช็คให้ละเอียดก่อนพิมพ์
คำช้อน การเว้นวรรค
6. ยกตัวอย่างให้ชัดเจน นักเรียนที่เรียนอ่านจะได้เข้าใจ

1.7 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรม (Item-Objective Congruence Index: IOC) (ไพศาล วรรคำ. 2554 : 262-263) โดยมี
เกณฑ์ดังนี้

สอดคล้อง	จะมีคะแนนเป็น	+ 1
ไม่แน่ใจ	จะมีคะแนนเป็น	0
ไม่สอดคล้อง	จะมีคะแนนเป็น	-1

ตัวอย่าง แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบทดสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงตามจุดประสงค์
หรือไม่โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน การพิจารณาตามความเห็นของท่าน

กา ✓	ในช่อง	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
กา ✓	ในช่อง	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
กา ✓	ในช่อง	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องตามจุดประสงค์

ตารางที่ 6 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบอัตนัยกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัด	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
1. นักเรียนหาผลบวกของเศษส่วนที่มี ตัวส่วนเท่ากันที่กำหนดให้ได้	1. $\frac{8}{9} + \frac{3}{9}$			
รวม				

1.8 ผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องมาคำนวณค่า IOC โดยใช้สูตร
ดัชนีความสอดคล้อง IOC (ไพศาล วรคำ. 2554 : 262-263) เลือกข้อสอบที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่
0.5 ขึ้นไปเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ปรากฏว่าได้ข้อสอบที่มีค่า
IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 12 ข้อ

1.9 นำแบบทดสอบที่ได้รับการประเมินแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และผ่านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก
ลบ เศษส่วนมาแล้ว โรงเรียนจันทบูรเบกษานุสรณ์ จำนวน 30 คน

1.10 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของ
แบบทดสอบเป็นรายข้อ ตามสูตรของวิทนีย์และซาเบอร์ส (ไพศาล วรคำ. 2552 : 288-298)
แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.8 และค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.2
ถึง 1.0 จึงจะถือว่าแบบทดสอบใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าแบบทดสอบสอบรายข้อมีค่า
ความยาก (P) ตั้งแต่ 0.25 - 0.74 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.27 - 0.94 ซึ่งเป็นข้อสอบ
ที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้จำนวน 12 ข้อ จึงตัดข้อสอบที่ซ้ำกันในจุดประสงค์เดียวกันออก จำนวน 4
ข้อ เพื่อให้เหลือข้อสอบตามที่ต้องการ 8 ข้อ ซึ่งมีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.36-0.75 และมีค่า
อำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.29 - 0.94

1.11 นำแบบทดสอบจำนวน 8 ข้อมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของ
แบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7 - 1.0 ขึ้นไป จึง
จะถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น (a)
เท่ากับ 0.75

1.12 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 8 ข้อ ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์ หนังสือวัดและประเมินผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 73-127) และจากหนังสือการวิจัยทางการศึกษาของ (ไพศาล วรคำ. 2552 : 249-250)

2.2 กำหนดประเด็นข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน ให้สอดคล้องกับหลักการทฤษฎีเกี่ยวกับการตั้งคำถามครอบคลุมเนื้อหา จุดมุ่งหมาย และแนวคิดในแต่ละข้อที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสร็จแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา และความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและให้คำแนะนำ

คำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นดังนี้

1. ควรกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการสัมภาษณ์ให้ชัดเจน
2. ควรใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย
3. เรียงคำถามจากเรื่องง่าย ๆ ก่อน
4. คำถามควรจะยืดหยุ่น เพื่อสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดที่พบ

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและเครื่องมือคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นดังนี้

1. จุดประสงค์ในการสัมภาษณ์ควรมีความชัดเจน
2. คำถามในการสัมภาษณ์ควรครอบคลุมเนื้อหา และเป็นคำถามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบได้อย่างอิสระ

3. ควรตั้งคำถามโดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามได้อย่างอิสระ

2.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำ ดังนี้ คือ ข้อคำถามควรเน้นการสัมภาษณ์แบบหยั่งลึก (In-depth interview) เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุของความผิดพลาด

2.7 นำข้อเสนอแนะทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาด เรื่องการบวก ลบ เศษส่วน แล้วพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูล ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาด เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วน

แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาด เรื่องการบวก ลบ เศษส่วน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____ ชั้น _____
 เวลาเริ่มสัมภาษณ์ _____ วันที่สัมภาษณ์ _____
 ชื่อผู้ทำการสัมภาษณ์ _____

แนวทางในการสัมภาษณ์

1. เริ่มสนทนา

- 1.1 อธิบายวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์
- 1.2 ขออนุญาตฉบับที่ทำการสัมภาษณ์

2. สัมภาษณ์

- 2.1 โจทย์ต้องการให้ทำอะไร/ บอกแนวคิดที่ใช้หาคำตอบ/อธิบายวิธีที่ใช้คำนวณหาคำตอบ
- 2.2 อธิบายเหตุผลในสิ่งที่ทำ
- 2.3 มีวิธีการคิดอย่างอื่นอีกหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนจันทร์เบกษาอนุสรณ์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์และกำหนดวันเวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. วางแผนการเก็บข้อมูล โดยติดต่อประสานงานกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจันทร์เบกษาอนุสรณ์ จำนวน 2 ห้อง แล้วกำหนดวันเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนที่ได้วางไว้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ

3.2 นำแบบทดสอบที่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำมาตรวจ

3.3 นำแบบทดสอบที่นักเรียนแต่ละคนทำผิด มาศึกษาแบบรูปและทำการสัมภาษณ์หาสาเหตุ เพื่อหาแนวทางแก้ไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบ และการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบมาตรวจ แล้วสร้างตารางแสดงจำนวน นักเรียนที่ทำแบบทดสอบ ผิดถูกและไม่ทำแบบทดสอบ

2. นำแบบทดสอบที่นักเรียนตอบผิดมาวิเคราะห์หาแบบรูปแล้วนำแบบรูปที่ได้แต่ละข้อ เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุ โดยใช้กรอบในการวิเคราะห์ คือ ด้านการใช้ข้อมูลผิด ด้านการตีความด้านภาษา ด้านการบิดเบือนทฤษฎีบท กฎ สูตร บทนิยาม และสมบัติ ด้านขาดการตรวจสอบในระหว่างการแก้ปัญหา และ ด้านข้อผิดพลาดในเทคนิคการทำ

3. วิเคราะห์หาสาเหตุโดยการสัมภาษณ์วิธีการหาคำตอบของนักเรียนแต่ละคนแล้วนำผลการวิเคราะห์เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้ว วิเคราะห์หาแนวทางแก้ไข

4. วิเคราะห์หาแนวทางแก้ไข แล้วนำผลการวิเคราะห์เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของผลการวิเคราะห์ มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาด 5 ท่าน ประกอบไปด้วย

5.1 ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ยุพิน พิพิธกุล M.A. (การศึกษา) ศาสตราจารย์ด้านคณิตศาสตร์ศึกษาอิสระ

5.2 ผศ.ดร.อรพรรณ ต้นบรรจง Ph.D (Mathematics Education) นักวิชาการด้านคณิตศาสตร์ศึกษาอิสระ

5.3 ดร.สุพัตรา ผาคิวสันต์ Ph.D (Mathematics Education) ผู้เชี่ยวชาญสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

5.4 คุณครูชมเดือน กองจันทร์ ค.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

5.5 คุณครูสมหมาย อุ้นทะยา ค.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคำไฮวิทยา อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ของผลการวิเคราะห์ มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดเป็นดังต่อไปนี้

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หาแบบรูป

1. การวิเคราะห์หาแบบรูปผู้วิเคราะห์ควรมีความเข้าใจในความหมายของ มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดให้ชัดเจนและถูกต้อง
2. ควรมีกรอบในการวิเคราะห์หาแบบรูป

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หาสาเหตุ

1. ผู้วิเคราะห์ควรมีความรู้ความเข้าใจครอบคลุมในเนื้อหาเรื่องที่จะวิเคราะห์ สาเหตุให้ชัดเจนและถูกต้อง
2. ควรใช้ภาษาที่เป็นวิชาการและถูกหลักการทางคณิตศาสตร์

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไข

1. แนวทางแก้ไขควรมีรูปแบบที่หลากหลาย โดยแต่ละวิธีการเริ่มต้นด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น รูปภาพหรืออุปกรณ์ที่จับต้องได้ เพื่อให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจและสรุปหลักการได้
2. ควรให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับการพัฒนาความคิดรวบยอดและให้เด็กปฏิบัติได้จริงจะสามารถช่วยให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) (ไพศาล วรรคมา. 2554 : 262-263) ดังนี้

สอดคล้อง จะมีคะแนนเป็น + 1

ไม่แน่ใจ จะมีคะแนนเป็น 0

ไม่สอดคล้อง จะมีคะแนนเป็น -1

และหาดัชนีความสอดคล้องได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทน เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

N แทน เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

2. การหาค่าดัชนีความยากของแบบทดสอบอัตนัยสามารถหาได้จากสูตรของ (ไพศาล วรรคำ. 2552 : 288-289) ดังนี้

$$p = \frac{S_H + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	p	เป็นดัชนีความยาก
	S_H	เป็นผลรวมคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L	เป็นผลรวมคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ
	$X_{\max}$	เป็นคะแนนสูงสุดในข้อนั้น
	$X_{\min}$	เป็นคะแนนต่ำสุดในข้อนั้น

3.

4. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอัตนัยสามารถหาได้จากสูตรของ (ไพศาล วรรคำ. 2552 : 298) ดังนี้

$$D = \frac{S_H - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ	D	เป็นอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	S_H	เป็นผลรวมคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L	เป็นผลรวมคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N	เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ
	$X_{\max}$	เป็นคะแนนสูงสุดในข้อนั้น
	$X_{\min}$	เป็นคะแนนต่ำสุดในข้อนั้น

5. สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method)

จากสูตร(ไพศาล วรรค์คำ. 2552 : 277-278)

$$a = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ a เป็นสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K เป็นจำนวนข้อสอบ

S_i^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

S_t^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนรวม t

6. วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีพรรณวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY